

gets Medlemmer. Til 3die Behandling af denne Lov, var der stillet et Forslag, som gik ud paa at udflyde denne Bestemmelse af Loven, som var vedtagen ved anden Behandling, men dette Forsøg strandede, idet ved Afstemningen 47 erklærede sig for at bibeholde, hvad der engang var vedtaget, medens 33 kun stemte derimod, og da der endelig skulde afstemmes over, om Loven, saaledes som den efter mit Forslag var bleven, skulde gaae igjennem, erklærede Thinget sig aldeles eenstemmig for dets Antagelse, ikke een Stemme var imod at antage Loven saaledes som den da var vedtagen. Efterat Forsamlingen saaledes har havt Leilighed til fire Gange at tilkjendegive sin Villie om at bibeholde denne Bestemmelse, og efterat vi idag tilmed have hørt de grundige, de uafbevisede og uafbeviselige Grunde, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) har udtalt, da anseer jeg det virkelig for at ville være et stort Misbrug af Forsamlingens Tid og Laalmødighed, om jeg nu atter vilde opholde mig ved Realiteten af nærværende Forslag. Den ærede sidste Taler ønskede en Fortolkning af mig over det foreliggende Forslag; jeg skulde grumme gjerne have tjent ham deri, naar der ikke forelaae en Omstændighed, som hindrer mig. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) erklærede, at han forstod Forslaget, som om det indeholdt væsentligt det samme som det forrige, og den sidste ærede Taler erklærede, at han forstod, at det gik langt videre, at det ikke var det samme. Efterat to saa skarpsindige Rigsdagsmænd have forstaaet det paa forskjellig Maade, saa vilde min Fortolkning ikke være af mindste Betydning, og jeg skal derfor aldeles afholde mig fra enhver Fortolkning deraf (Latter). Den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, havde endeel at indvende mod Redactionen af det nærværende Forslag. Nu er det ganske mærkeligt, at han idag fandt Redactionen af mit forrige Forslag saa god, thi da det forrige Gang forelaae til Behandling, blev der indvendt særdeles meget mod Redactionen af det. Der er ogsaa paa et andet Sted foruden i denne Sal indvendt endeel derimod; jeg er meget tilbøjelig til at troe, at det ikke vil være

muligt at skrive et Forslag, hvorved den nærværende Bestemmelse blev indbragt i Loven, udenat der jo vilde være en Deel mod Redactionen af samme at indvende. Jeg skal altsaa afholde mig fra, som jeg har sagt, at gaae ind paa Realiteten af Forslaget. Jeg er overbevist om, at den Majoritet, som tidligere gjentagne Gange har erklæret sig derfor, ogsaa idag vil erklære sig derfor, og jeg kan kun tænke mig een eneste rimelig Grund, som Enkelte kunde finde til at stemme anderledes, og det er den, som ogsaa den ærede sidste Taler idag har bragt paa Bane, og som blev bragt paa Bane forrige Møde i en anden Sag, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt den provisoriske Lov vilde reent „forvinde“, som han sagde, dersom Thingene ikke bleve enige om nærværende Lov. Jeg skal imidlertid henvise til hvad jeg i hiint Møde udtalte om dette Spørgsmaal, og blot dvæle et Øieblik ved, hvad jeg ikke kom til at omtale sidst, men som jeg idag seer i Tidenden, nemlig hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for København Amts 4de District (Krieger) om denne Sag; det er nemlig det Punkt, hvor han siger, at vi, da disse provisoriske Love udkom, havde forladt det absolute Kongedømme. Det kan jeg virkelig ikke lade staae, thi det har en stor Betydning i nærværende Sag, og det har i mange andre Forhold endnu en langt større Betydning, og jeg skal derfor tillade mig et Øieblik at opholde mig ved at vise, at vi ingenlunde havde forladt det absolute Kongedømme dengang. Martsministeriet lod sammenkalde Provindstalskænderne, for at forelægge dem Udkast til en Valglov og en Krigsstatslov; det vilde det ikke have gjort, naar vi ikke havde levet under det absolute Kongedømme. Hans Majestæt bibeholdt, efterat have hørt Provindstalskænderne, flere Bestemmelser i disse Love, som Stænderne havde modsat sig; det vilde han ikke have gjort, naar han ikke havde været absolut Konge. Hans Majestæt udgav Krigsstatsloven endogsaa uden at høre Provindstalskænderne, og udgav den desuagtet ikke som foreløbig, men som definitiv Lov. Det er heller ikke mange Dage siden, at vi hørte et af det ærede Martsministeriums Medlemmer erklære sig herover. Der forelaae nemlig under Finantska-